

La nova temporada d'exposicions

Picasso, Velázquez, Toulouse-Lautrec i Plensa seran els grans noms del nou curs d'exposicions de Barcelona, que també posarà llum a l'art català de la postguerra

Tardor amb geni d'art

Maria Palau
 BARCELONA

La tardor artística de Barcelona serà calenta. La nova temporada d'exposicions ve carregada de grans noms i de projectes d'investigació que il·luminen períodes de l'art poc o mal tractats. Noms? El que no falla mai en la programació: Picasso. N'hi ha d'altres que s'estrenen, com Toulouse-Lautrec i Velázquez. O que tornen després de molts anys d'absència. Sí, per fi, Plensa. Projectes? Un d'imperdible dedicat al pop art català, molt ignorat fins ara.

La primera cita important serà al Museu Picasso. El 21 de setembre, obrirà una exposició sobre els dos primers viatges del geni a París. Quins artistes el van impactar més i com van canviar la seva mirada de l'art? Aquesta és la pregunta que resol la mostra, farcida de peces impressionistes i simbolistes del Museu d'Orsay i del Museu Picasso de la capital francesa. Delacroix, Manet, Degas, Cézanne... són alguns dels artistes que, amb les seves obres, ajudaran a entendre la història del *Picasso que descobrí París* (títol de l'exposició,

que es podrà visitar fins al 6 de gener).

Al museu del carrer Montcada n'han programat dues més, de mostres, en aquest cas de petit format, per al final d'any. *Sabartés per Picasso per Sabartés* i *Picasso i els editors Gustavo Gili* (ambdues, del 23 de novembre al 24 de febrer). La primera homenatjarà el confident de l'artista en els 50 anys de la seva mort, i al mateix temps reivindicarà la seva faceta d'intel·lectual. I la segona resseguirà una altra amistat catalana de Picasso a partir del fons que el museu va adquirir

als seus hereus el 2014, dins del qual hi ha obres inèdites que s'exhibiran al públic per primer cop.

Barcelona no farà curt de Picasso. La Fundació Mapfre en té una altra, de proposta, que farà gaudir el públic, a partir de l'11 d'octubre, sobre la relació del creador malagueny i Francis Picabia. Una relació d'acords i desacords que transcorre entre el cubisme i el dadaiisme. Per explicar-ho es reuniran 150 obres.

Toulouse-Lautrec va ser una de les presències més lluminoses en les primeres estades de Picasso a París.

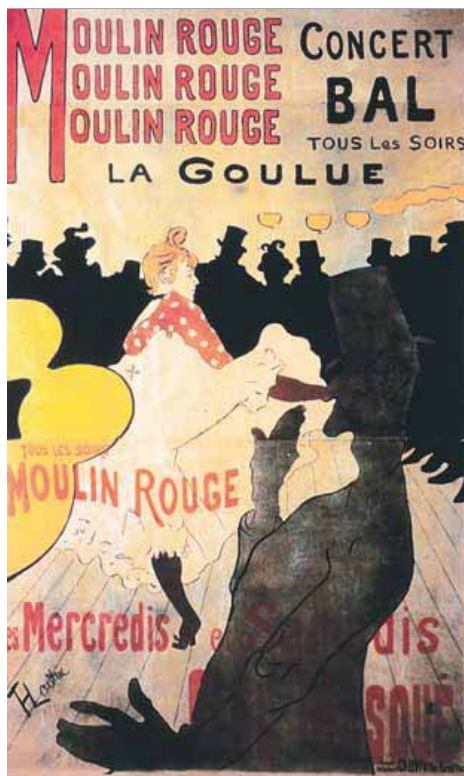
Van coincidir per poc, perquè Toulouse-Lautrec va morir el 1901, a 37 anys, de sífilis. Va tenir una vida curta però l'influx del seu llegat va ser poderós. CaixaForum li muntarà una de les exposicions estel·lars de la temporada barcelonina. *Toulouse-Lautrec i l'esperit de Montmartre* (del 18 d'octubre al 20 de gener) celebrarà les llavors modernes que van créixer en aquest barri marginal de la ciutat de la llum en el tombant de segle, lloc de creació d'artistes (Paul Signac, Pierre Bonnard i Henri-Gabriel Ibels), intèrprets (Aristide

Bruant i Yvette Guilbert), escriptors (Émile Goudeau, Alphonse Allais i Alfred Jarry) i músics (Erik Satie, Vincent Hyspa i Gustave Fuster).

A CaixaForum van forts. *Velázquez i el segle d'or* (del 16 de novembre al 3 de març) les té totes per batre records de visitants. L'exposició és filla de l'acord de col·laboració amb el Prado, que aportarà set obres mestres de Velázquez i mig centenar més de pintures de Tiziano, Rubens, Luca Giordano i Jan Brueghel (en la bancada d'artistes italians, flamencs i france-

▶ 25 Agosto, 2018

Imatges relacionades amb les exposicions de Stanley Kubrick, Lee Miller, Toulouse-Lautrec, Plensa, els primers viatges de Picasso a París (l'obra és de Cézanne) i el pop art català (l'obra és de Miralda) ■ EL PUNT AVUI

sos) i Ribera, Zurbarán i Murillo (en la dels espanyols). Un conjunt de primera amb el qual es vol fer destacar l'originalitat de Velázquez.

Al museu de capçalera de l'art català, el MNAC, el curs començarà amb *Liberària. Pop i noves pràctiques artístiques 1966-1971* (del 16 de novembre al 22 d'abril), un treball de recerca que han fet Àlex Mitrani i Imma Prieto d'una etapa breu però intensa de l'art del país, entre l'ocàs de l'informalisme i la irrupció del conceptual. Els artistes catalans que es van adscriure al pop art i a la nova figuració perfumats pel Maig del 68 van estar connectats amb la modernitat internacional. El grup va ser eclèctic: Francesc Artigau, Robert Llimós, Albert Porta Evru, Antoni Llena, Antoni Miralda, Jaume Xifra, Benet Rossell, Amèlia Riera... Tots formen part d'aquest projecte expositiu que encaixa en un nou programa per estudiar i difondre l'art català de postguerra, la ven-

tafocs dels museus. A La Pedrera se situaran en el mateix moment històric, però per invocar una altra sensibilitat artística que va aflorar: el cinema. *Obres obertes. L'art en moviment 1955-1975* (del 28 de setembre al 27

Plensa tornarà a exposar en un museu de Barcelona, el Macba, dues dècades després

de gener) tindrà accent internacional, amb la presència d'una quarantena d'artistes com Alexander Calder, Marcel Duchamp, Hans Haacke i Mona Hatoum, però no hi faltaran els catalans, entre ells Leandre Cristòfol i Jordi Pericot. De la mostra, en tenen cura Jordi Ballart i Marianna Gelussi. Jaume Plensa serà el reclam del Museu d'Art Con-

temporani de Barcelona (Macba). Fa més de dues dècades de la seva última exposició en un museu de la ciutat, a la Fundació Miró. Ha costat organitzar el seu retorn per diverses reticències (no pas de l'artista, que fa temps que es delia per reparar-se). Plensa ha crescut internacionalment mentre Barcelona li feia el buit. La mostra (del 30 de novembre al 28 d'abril) evocarà tota la seva carrera, des dels anys vuitanta. En paral·lel, tindrà exposició al Palacio de Cristal de Madrid, un dels espais del Reina Sofía.

Abans de Plensa, al Macba hi haurà un altre tipus de moviment. El 5 d'octubre s'inaugurarà un nou recorregut de la col·lecció Macba, que ocuparà la primera planta de l'edifici Meier i serà permanent (una novetat en la manera de presentar els fons del museu). I a partir del 31 d'octubre i fins a finals de febrer, oferirà una col·lectiva comissariada pel grup de Delhi Raqs Media Collective, *In the open or in*

stealth, amb obres de més de vint artistes que proposen un diàleg entre el museu i la ciutat.

Mentrestant, a la Fundació Miró ho faran amb el surrealisme. *Lee Miller i el surrealisme a la Gran Bretanya* (del 31 d'octubre al 20 de gener) indagarà en la tasca que aquesta fotògrafa nord-americana i la seva parella, l'artista britànic Roland Penrose, van fer com a ambaixadors de la causa surrealista en territori londinenc. En aquesta escena Miró hi va jugar un paper important, que es revelarà. En total s'exhibiran 200 peces de Max Ernst, Picasso, Leonora Carrington, Man Ray, Yves Tanguy, Henry Moore, Dalí... El relat l'ha brodat un equip de comissàries format per Eleanor Clayton, de The Hepworth Wakefield, la institució que ha produït el projecte, i Martina Millà i Sònia Villegas, de la Miró.

Els amants del cinema no es voldran perdre la que els té preparada el Centre de Cultura Contemporà-

nia (CCCB). Tot l'univers creatiu de Stanley Kubrick (1928-1999) confluirà en una exposició (del 24 d'octubre al 31 de març) plena de materials documentals i objectes originals de les seves pel·lícules. Com els vestits de les germanes

La Fundació Miró es posarà surrealista amb Lee Miller i el CCCB nuarà Stanley Kubrick

bessones i la destal de Jack Torrance d'*El resplandor*. Aquesta mostra ha voltat molt pel món, però a Barcelona hi arriba adaptada per Jordi Costa.

La transsexual argentina Duen Xara Sacchi i la xilena Lorenza Böttner, nascuda Lorenz i morta prematurament a 33 anys de sida, tindran un espai propi a La Virreina (del 7 de novembre al 17 de fe-

brer). En el centre de la imatge de la Rambla també s'ha previst una monogràfica de l'arquitecte Ignasi de Solà-Morales (del 5 de desembre al 24 de febrer).

A la Fundació Tàpies, fan una aposta forta (del 13 de novembre al 24 de febrer) per l'artista turc Erkan Özgen i la seva última pel·lícula, *Purple mustin*, sobre unes dones que es van refugiar al nord de l'Iraq per desafiar l'amenaça d'Estat Islàmic. Al Museu del Disseny, *El boom de la publicitat. Reclams de lluna, cartró i rajola 1880-1950* (del 5 de desembre al 31 de març) descobrirà la publicitat comercial gràfica històrica dedicada a la difusió de productes d'ús quotidià. I a les seues barcelonines de la Fundació Vila Casas, Julio González i Manuel Duque exposaran als Espais Volart (del 19 de setembre al 30 de desembre), i Jorge R. Pombo i Alvaro Sánchez-Montañés, a Can Framis (de l'1 d'octubre al 20 de gener). ■